

از اینها از چهار
هلیکوپتری که
گفته می شد
احمد مسعود با
خود به بازارک آورده
بود سه تا بودند و
یکی نبود، همان
هلیکوپتری که
شایعات می گویند
احمد را از کشور
خارج کرده است و
احمد مسعود حالا
در یک خانه امن
در مشهد زندگی
می کند

مسیر گفت که پنجشیر قبلاً هم سقوط کرده است. گذشته از اینها از چهار هلیکوپتری که گفته می شد احمد مسعود با خود به بازارک آورده بود سه تا بودند و یکی نبود، همان هلیکوپتری که شایعات می گویند احمد را از کشور خارج کرده است و احمد مسعود حالا در یک خانه امن در مشهد زندگی می کند. استاد یوم پنجشیر که به نام ژنرال فهیم نامگذاری شده حالا آشیانه هلیکوپترهاست و وسط آنها سه نفر از نیروهای طالبان دنبال یک توپ فوتبال به درد نخور می دوند و شوت می زنند، صحنه درست شبیه آن طالبی است که در صندلی ماشین برقی شهر بازی نشسته و آن طالب دیگر با اسلحه او را نشانه رفته است. برای طالبانی که همه اینها را بازی می داند و یک روزی به ورزش کردن هم به چشم کار بیهوده نگاه می کرد بازی کردن فوتبال بیشتر از آنکه تظہیر به حساب بیاید، مایه تعجب است. وارد بازارک که می شوید پراست از تاجیک های طالب! پراست از کلاه پکولی هایی که از طالب بودن فقط یک عنوان امارت اسلامی دارند. طالبان مقام ولایت پنجشیر را به دست تاجیک ها داده، تاجیک های مجاهدی که می گویند سال ها در کنار طالبان جنگیده اند، تاجیک هایی که یکی شان می گوید که در رکاب آمرصاحب (عنوانی که مردم افغانستان برای احمد شاه مسعود به کار می برند) سال های زیادی با شوروی جنگیده است و از اینکه توضیح بدهد در زمان نبرد با هزاره ها و طالبان کجا بوده سرباز می زند، اما مخلص کلام او این است که به هر حال هنوز هم پنجشیر دست تاجیک مردم است، هر چند، این تاجیک در خدمت امارت اسلامی است! اگر می خواهید بدانید که این حرف چقدر مهم است، بد نیست یک کمی در مورد پارادایم های با اهمیت نزد مردم افغانستان حرف بزنیم؛ پارادایم هایی که نشانه های فخر یا سرافکنندگی یا حتی اختلاف هستند.

قومیت، زبان و مذهب

مردم افغانستان از سه نظر به گروه های مختلف تقسیم می شوند؛ اولی قومیت است و دومی مذهب و سومی زبان که این دومی و سومی بسیار کمرنگ تر از آن اولی است، شاهد مثال آن هم اختلاف بین دو قوم تاجیک و

هزاره است که هر دو فارسی زبان اند و اختلافات بین اهل تسنن که همه در افغانستان حنبلی هستند، اما آبشان با هم در یک جوی نمی رود. مواردی هم از اختلافات درون قومی وجود دارد، اما یک چیزی که نمی شود از آن عبور کرد این است که قومیت مهمترین چسب بین مردم است، آنها شاید خیلی خوشحال نشوند وقتی از مذهب شان می پرسید، شاید حتی خیلی نمادهای مذهبی را همراه شان حمل نکنند، اما وقتی می پرسید که مربوط به کدام قومیت هستند خیلی با افتخار از قومیت شان می گویند، حالا می خواهد این قومیت مربوط به هزاره های مظلوم باشد، تاجیک های مغرور باشد یا پشتون های تمامیت خواه! افغانستانی ها را حتی می توان از روی ظاهر شناخت! تاجیک ها یک جوری شبیه پشتون ها هستند، با این تفاوت که فارسی را روان تر حرف می زنند و پکول روی سردارند و ظاهری مرتب تر دارند، در مقابل پشتون ها کلاه مخصوص خودشان را دارند، معمولاً کمتر به ظاهر خودشان می رسند و فارسی را جوری صحبت می کنند که اگر دقت نکنید فهمیدن آن کمی سخت است. گذشته از اینها شما در این